

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Synodalia Osnabrvgensis Ecclesiae, Ab Anno Christi
MDCXXVIII.**

Brogberen, Johannes

Coloniae Agrippinae, 1657

Testimonium vitae ac doctrinae, per initiandos sacris, exhibendum. 19

urn:nbn:de:hbz:466:1-14298

conis Nostris (ut par est) consilio, quoad ejus fieri poterit, corrigere.

CAP. XIV. *Omnes, qui de Beneficiis disponunt, sui Officii admonendi.*

Referre etiam non parum existimamus, omnes, qui de Sacerdotiis seu Beneficiis Ecclesiasticis quamcunque disponendi potestatem habent, speciatim ac diligenter admoneri, ut hisce Synodicis Canonibus per omnia obtemperent, nisi in eo ipso, in quo deliquerint, puniri velint.

CAP. XV. *Moderatio, Patronos Laicos respiciens.*

Atamen, quod ad Patronos Laicos attinet, hanc censuram eatenus moderamur, ut, si Archidiaconi Nostris presentatos ab eis, quod in idonei sint, instituere reculent, liceat ipsis, inutilium loco, alios iterum intra tempus legitimum presentare, modo tamen dolus absit.

CAP. XVI. *De officio Vicariorum in Pontificalibus.*

Postquam de illorum officio diximus, qui Sacerdotiis seu Beneficiis Rectores admovent, Ecclesiasticis Ordinibus initiandos; restat, ut de Vicariis Nostris in Pontificalibus, qui huic muneri (in partem sollicitudinis Nostræ vocati) potissimum delegati sunt, paucis dicamus. Nobis quidem, uti cæteris omnibus Pontificibus, in Aaronis persona loquutus est Deus: Homo per familias qui habuerit maculam, non offeret panes Deo suo, nec accedet ad ministerium ejus: si cæcus fuerit, si claudus, si vel parvo vel grandi vel torto naso, si fracto pede, si manu, si gibbus, si lippus, si albuginem habens in oculo, si jugem scabiem in corpore, vel herniosus: omnis qui habuerit maculam, non accedat offerre hostias Domino, nec panes Deo suo. Quid per allegoriam sermo divinus significare voluerit, maximus ille cælestium rerum peruestigator Paulus, in Epistolis, quas Timotheo ac Tito, ambobus nascentis Ecclesiæ Episcopis, inscripsit, gravissime explicavit. Quum enim mandasset, ut per Civitates Presbyteri constituerentur, statim subjecit, quales substitui vellet & oporteret. Oportet (inquit) constitutum sine crimine esse, sicut Dei dispensatorem; non superbum, non iracundum, non violentum, non percussorem, non turpis lucri cupidum; sed hospitalem, benignum, prudentem, sobrium, justum, sanctum, continentem, amplectentem eum, qui secundum doctrinam est, fidelem sermonem, ut potens sit exhortari doctrina sana, & eos, qui contradicunt, arguere. Diaconos similiter, pudicos, non bilingues, non multo vino deditos, non turpe

Levit. 21.

Tit. 1.

1 Tim. 3.

lucrum sectantes, habentes mysterium fidei in conscientia pura. Et, ut iterum nos officii nostri commonefaceret, subjecit: Et hi probentur primum, & sic ministrent, nullum crimen habentes.

CAP. XVII. *Quid Episcopis potissimum curandum sit.*

Incumbit itaque Nobis, ut probemus primum eos, qui Ordinibus, maxime sacris, initiari desiderant. Curæ ergo erit Vicariis Nostris in Pontificalibus, manus impositionem auspicaturis, ne hic quid desit, neve Ordines sacros aliter quam secundum regulam Evangelicam impartiantur. Ut adjutores in hoc examinationis munere habeant, non repugnemus; modo primæ sollicitudinis partes apud eos sint, nec, quæ ipsis ante omnia agenda erant, in alios penitus relegent, interim ipsi de omnibus incerti: per hæc tamen Suffraganeis Nostris nihil præjudicantes, quo minus ipsi, quemadmodum videbitur opportunum, de hujusmodi examine faciendo dispiciant. Ut vero summatis multa complectamur, dispicient de Ordinandorum ætate, vita, scientia & affectu.

CAP. XVIII. *De ætate Ordinandorum.*

Olim Diaconus ante xxv, Presbyter vero ante xxx ætatis annos, non ordinabatur. In Viennensi vero Concilio, sub Clemente quinto, Ordines sacri minori etiam ætati concessi sunt; nempe Subdiaconatus xviii, Diaconatus xx, Presbyteratus denique xxv ætatis annum nato. Num ad antiquos Canones regredi referat, futurum Concilium despiciet. Nos interim admonemus, Viennense Concilium, tum ex aliis Canonibus, tum ex seipso interpretandum: nimirum ut ætas quidem illa sufficiat, modo tamen cætera quoque, quæ Canones plus quam ætatem respiciunt, haud desint; nempe literarum scientia, & morum gravitas.

CAP. XIX. *Testimonium vitæ ac doctrinæ, per initiandos sacris, exhibendum.*

De doctrina, vitæ, ac moribus, Suffraganeus Noster testimonium præceptorum, qui ipsos in literis instituerunt docueruntque, eorum quoque apud quos, sacris initiandus, potioris vitæ partem transgessit ac diversatus est, exigere non omittet, ne manifeste criminosi irrepant; idque ad certam formulam, quam delineari curabimus. Dum enim priscam Ecclesiam respicimus, summo desiderio tangimur, priscos illos sanctissimos mores, non tantum verbis sed & re ipsa, in Ecclesiam, quod

Ex Conc. Arelat. 3.
Ex Viennensi Concilio.
Clem. generalium de a. & g. qualitat.
Ex eodem Concilio.
Clem. eodem titulo.
Ex Lateran.

Ex 3. Caribuz.
quod

quod in Nobis est, reducendi. Illa certe vult, ne Episcopus, sine testimonio Clericorum & plebis, Clericos ullos instituat. Hinc illæ interrogationes solemnes præambulæ: Sunt iusti? sunt casti? atque aliæ similes. Neque frustra scriptum legimus, quod, quanquam Dominus de constituendo Iosue Principe præcepisset, eundemque elegeret, nihilo secius tamen convocari Synagogam voluisse.

Hieron. in Levit.

CAP. XX. De eruditione Ordinandum inquirendum.

DE eruditione quoque & scientia disquiret, ne statim à stiva ad Ecclesiastica munia confugiatur. Per Prophetam Dominus dixit: Quoniam tu scientiam repulisti, & ego repellam te, ne Sacerdotio fungaris mihi. Substantia siquidem Sacerdotii, sunt eloquia divinitus tradita, uti Dionysius ille Magnus apposite dixit. Quæ vero in Parochis, quæ in cæteris, eruditio requirenda sit, post dicemus.

Osee 4.

S. Dionys.

CAP. XXI. Videndum, quo affectu ad Ordines accedatur.

QVO denique affectu ac proposito accedant Ordinandi, videndum, accurateque investigandum est; nam videlicet Dei causa tantum, an potius suæ commoditatis gratia, ad Ordines capeffendos adspirent, quærentes quæ sua sunt, non quæ Iesu Christi. Quid enim est sua quærere & non quæ Christi sunt, nisi, cum tales non gratis Deum diligunt, non Deum propter Deum quærunt, temporalia commoda sequentes, lucris inhiantes, & honores ab hominibus expetentes? Quisquis ergo talis est, non Dei filius, nec ovili Christi idoneus Pastor futurus, sed mercenarius est. Vbi que Deus hominis intentionem & mentem spectat, quam Christus in Euangelio lucernam corporis atque oculum vocat. Qui si simplex fuerit, totum corpus lucidum erit: sin autem fuerit nequam, totum corpus tenebrosus erit. Quare, si lumen (quod in initiando est) tenebræ sunt, ipsæ tenebræ quantæ erunt?

Phil. 2.

Aug. 8. qu. 1. c. sunt in Ecclesia.

Matth. 6.

CAP. XXII. Quanto temporis spacio, ante majorum Ordinum receptionem, initiandi se presentare debeant. Item, quid initiandi tum secum allaturi sint.

VT autem hic animus Vicariis Nostri in Pontificalibus eo explorator sit, (neque enim qualicumque assertioni statim tuto creditur,) operæ precium existimamus, ut, qui ad sacros (quos vocamus majores) Ordines capeffendos adspirant, Quatuor temporibus, ut vocant, quæ tempus impertitionis ejusmodi Ordinum proxime præcedunt, Vicariis Nostri in Pontificalibus sese repræsentent, qui eos

(quemadmodum diximus) rogabunt, quid eos huc permoveat, an expenderint quid in hac vocatione præstare oporteat, an huic vocationi se sentiant posse respondere, & an sperent, se, adjutore Deo, continere posse ac velle; item, an affectu carnis huc ducantur, ut videlicet in otio & suaviter vivant, opesve & honores parent. Admoneantur quoque, ut bene seipsos explorent excutiantque, ne, quum ad capiendos Ordines reverli fuerint, Spiritum sanctum fraudent.

Eo ipso etiam tempore, Ordinandi testimonium vitæ ac conversationis secum afferent, ut Vicarii Nostri in Pontificalibus, cum ex responsione, tum vita præcedente, colligere possint, an admittendi videantur; & num referat, diligentius de vitæ testimonio, ante appetens Ordinationis tempus, inquirere.

CAP. XXIII. Quale testimonium afferendum.

QVI Civitatem aut oppidum, Senatus; qui verò pagum aut vicum incolit, Iudicii ejus loci, literas sigillatas, quæ gratis dantur, secum feret. Quæ ne cuiquam vel per invidentiam vel alium minus sincerum affectum denegentur, prohibemus. Alioqui, adferens documentum factæ requisitionis & denegati testimonii, nec tamen inculpatus criminis vel defectus, ac idoneus per Vicarios Nostros in Pontificalibus repertus, nihilo secius admitteatur. Qui vero non in oppidis aut pagis, in quibus titulum nacti ac ministraturi sunt, sed in longinqua regione, moram traxerunt, hi Canonicis satisfaciant institutis.

CAP. XXIV. Die Mercurii, proxima ante susceptionem Ordinum, examinandi, qui initiantur sacris.

ET ut hæc omnia eo accuratius observentur, visum Nobis est, ut Ordinandi, maxime ad Sacerdotii gradum, quod die Sabbatino ex more Ecclesiastico fieri solet, die Mercurii proxime præcedente, ad Nostros Civitates, ubi Vicarii Nostri in Pontificalibus Ordines ipsos sacros impartient, sese conferant; quo duobus dehinc sequentibus diebus, videlicet Jovis & Veneris, quos ejusmodi disquisitioni peragenda deputamus, Vicariis Nostri, ipsisque Nostri autoritate in eo munere adjunctis Theologis, se repræsentent, examinationique eorum submittant.

CAP. XXV. Neminem ab Examinatione immunem esse oportere.

QUA quidem neminem excipimus, etsi magisterii titulum prætexat, nisi quem publicum sit & vitam integram egisse, & ea, quæ